

Bilag 9.

Spørgsmål til Grønlandsministeren:

Har det nogen betydning, og i bekræftende fald hvilken, om en tilbudsgiver beskæftiger henholdsvis grønlandsk eller anden arbejdskraft ved vurderingen af tilbud, indkommet i forbindelse med licitation?

Svar:

Ved den indbyrdes sammenligning mellem licitationstilbud tillægges det ingen betydning, om tilbudsgiveren beskæftiger grønlandsk eller anden arbejdskraft.

Selv om man lod det indgå i tilbudsgivningen, at de bydende forpligtede sig til at anvende grønlandsk arbejdskraft i en eller anden selvangiven mængde, ville det stride mod licitationsprincippet at inddrage sådanne forpligtelser i tilbudssammenligningen og stille dem op imod prisforskellene. Bedømmelsen ville blive ganske vilkårlig.

Hensynet til beskæftigelse af den grønlandske arbejdskraft varetages derfor i overensstemmelse med et af Grønlandsrådet vedtagne princip: „at Grønlands tekniske Organisation ved fordeling af anlægsarbejder og vedligeholdelsesarbejder ikke alene lægger vægt på prisen, men at der tillige tages hensyn til, i hvilket omfang der vil blive anvendt grønlandsk arbejdskraft ved arbejdets udførelse“, ved at man afholder indbudte licitationer, hvortil kun indbydes firmaer, der beskæftiger særlig megen grønlandsk arbejdskraft, eller ved at man i visse tilfælde indhenter underhåndstilbud hos sådanne firmaer, henholdsvis foretrækker den til udførelsen af regningsarbejde.

Licitationsprincippet vil også i sig selv anspre den bydende til i størst mulig udstrækning at basere sit tilbud på anvendelse af lokal arbejdskraft i stedet for den mere kostbare udsendte arbejdskraft.

Den store anlægsvirksomhed i forbindelse med princippet om størst mulig beskæftigelse af lokale mestre og arbejdere må anta-

ges at have til følge, at licitationsprincippet ikke alene er i stand til at styre pris- og lønudviklingen inden for byggesektoren i Grønland.

Ifølge den af ministeriet fastlagte prispolitik vil man af hensyn til den grønlandske samfundsøkonomi ikke fra lokale mestre acceptere tilbudspriser, der kunne give tilbudsgiveren en urimelig høj avance og/eller hans arbejdskraft en uantagelig høj aflønning.

Tilbudene underkastes derfor en individuel vurdering, en „priskontrol“, under det nævnte samfundsøkonomiske hensyn, og ved denne vurdering må det anerkendes, at en mester, der beskæftiger udsendt arbejdskraft, har større omkostninger end den, der beskæftiger lokal arbejdskraft — ikke alene som følge af overenskomstmæssige lønforskelle, men især fordi den udsendte er berettiget til at få betalt sine rejser samt indkvartering og forplejning i Grønland.

Ved priskontrollens vurdering af et tilbud får det følgelig betydning, om tilbudsgiveren anvender lokal eller udsendt arbejdskraft, da en rimelig pris i sidstnævnte tilfælde må være højere end i førstnævnte.

Under uheldige omstændigheder kan et licitationsbud baseret på anvendelse af en vis mængde udsendt arbejdskraft derfor være acceptabelt, medens et lidt lavere bud baseret på lokal arbejdskraft må betragtes som uacceptabelt og derfor forkastes.

Umiddelbart kunne priskontrollen derfor synes at modarbejde beskæftigelsespolitikken, men man har her tilgodeset hensynet til beskæftigelsen af den lokale arbejdskraft ved at ansætte den tilladelige merpris for udsendt arbejdskraft i underkanten af det sandsynlige, således at det må anses for mere indbringende for mesteren at arbejde med lokal arbejdskraft end med udsendt.

De seneste erfaringer har da også vist, at antallet af lokale arbejdere hos de lokale